

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

8364/07 (Presse 77)

(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

2794. samling i Rådet

Retlige og indre anliggender

den 19.-20. april 2007 i Luxembourg

Formand

Wolfgang SCHÄUBLE

Tysklands forbundsindenrigsminister

Brigitte ZYPRIES

Tysklands forbundsjustitsminister

P R E S S E

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUXELLES Tlf.: +32 (0)2 281 9548 / 6319 Fax: +32 (0)2 281 8026
press.office@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/Newsroom>

8364/07 (Presse 77)

Vigtigste resultater af Rådets samling

Rådet nåede frem til en generel indstilling om en rammeafgørelse om racisme og fremmedhad. Teksten vil blive vedtaget, når visse parlamentariske undersøgelsesforbehold er frafaldet, og teksten er gennemgået af jurist-lingvisterne.

Rådet drøftede også visse væsentlige spørgsmål i et forslag vedrørende kompetence og lovvalgsregler i ægteskabssager (Rom III), navnlig reglerne om parternes valg af værneting, reglerne om parternes lovvalg, reglerne om lovvalg i mangel af aftale mellem parterne, spørgsmålet om respekt for love og traditioner inden for familieret og spørgsmålet om flere statsborgerskaber.

Endelig vedtog Rådet en resolution om informationsudveksling om udvisning af tredjelandstatsborgere på grund af adfærd med forbindelse til terrorvirksomhed eller tilskyndelse til vold og racehad.

INDHOLD¹

DELTAGERE	5
 PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT	
KOMPETENCE OG LOVVALGSREGLER I ÆGTESKABSSAGER (ROM III)	7
REGLER I SPØRGSMÅL VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT	13
LOVVALGSREGLER FOR KONTRAKTLIGE FORPLIGTELSE (ROM I-FORORDNINGEN)	18
EUROPÆISK AFTALERET	21
RÅDETS RAMMEAFGØRELSE OM BEKÆMPELSE AF RACISME OG FREMMEDHAD	23
PROCEDUREMÆSSIGE RETTIGHEDER I STRAFFESAGER I DEN EUROPÆISKE UNION	26
DET BLANDEDE UDVALG	27
SCHENGEN-INFORMATIONSSYSTEMET (SIS).....	27
FRONTEX.....	27
– Oprettelse af hurtige grænseindsatshold	27
– Centralregister over teknisk udstyr ("toolbox"), det europæiske patruljeringsnetværk, det europæiske overvågningssystem	27
VISUMINFORMATIONSSYSTEM (VIS)	28
EUROPOL.....	29

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://www.consilium.europa.eu>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets protokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Presse-tjenesten.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT**RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER**

–	EU/Rusland - Aftale om lettelse af visumudstedelse og tilbagetagelsesaftale.....	31
–	Det europæiske retlige netværk - <i>Rådets konklusioner</i>	31
–	EU's særprogram om grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2007-2013	36
–	EU-program for perioden 2007-2013	36
–	EU-program om civilret for perioden 2007-2013.....	37
–	Sjette møde i Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland	38
–	Det Europæiske Grænseagenturs arbejdsprogram for 2007	38
–	Præjudicielle afgørelser inden for området for frihed, sikkerhed og retfærdighed	38
–	Forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter	39
–	"ROME II"-forordningen.....	39

BEKÆMPELSE AF TERRORISME

–	Informationsudveksling om udvisning af tredjelandstatsborgere.....	39
–	Rådets anbefalinger til medlemsstaterne.....	41
–	Et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur - Rådets konklusioner	42

EKSTERNE FORBINDELSER

–	Iran - gennemførelse af restriktive foranstaltninger.....	46
–	Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sudan	46
–	Euro-Middelhavs-aftalen mellem EU og Algeriet - EU's udvidelse	47

ALMINDELIGE ANLIGGENDER

–	Retten for EU-personalesager - procesreglement	47
---	--	----

ØKONOMI OG FINANS

–	Den Europæiske Investeringsfond - Fællesskabets deltagelse i kapitalforhøjelsen	47
---	---	----

HANDELSPOLITIK

–	Antidumping - Ukraine - ammoniumnitrat	48
---	--	----

DET INDRE MARKED

–	Måleinstrumenter med indhold af kviksølv.....	48
---	---	----

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Patrick DEWAELE

Vicepremierminister og indenrigsminister

Bulgarien:

Rumen PETKOV

Indenrigsminister

Margarit GANEV

Vicejustitsminister

Den Tjekkiske Republik:

Jiří POSPIŠIL

Justitsminister

Ivan LANGER

Indenrigsminister

Danmark:

Lene ESPERSEN

Justitsminister

Rikke HVILSHØJ

Minister for flygtninge, indvandrere og integration

Tyskland:

Brigitte ZYPRIES

Forbundsjustitsminister

Wolfgang SCHÄUBLE

Forbundsindenrigsminister

Gerrit STEIN

Afdelingschef

Estland:

Rein LANG

Justitsminister

Jüri PIHL

Indenrigsminister

Irland:

Bobby McDONAGH

Fast repræsentant

Grækenland:

Anastasis PAPALIGOURAS

Justitsminister

Spanien:

Mariano FERNÁNDEZ BERMEJO

Justitsminister

Antonio CAMACHO VIZCAÍNO

Statssekretær for sikkerhed

Frankrig:

Pascal CLÉMENT

Seglbevarer, justitsminister

François BAROIN

Indenrigsminister og minister for fysisk planlægning

Italien:

Giuliano AMATO

Indenrigsminister

Alberto MARITATI

Statssekretær for justitsspørgsmål

Cypern:

Sofoklis SOFOKLEOUS

Justitsminister og minister for offentlig orden

Lazaros SAVVIDES

Statssekretær, Indenrigsministeriet

Letland:

Gaidis BĒRZIŅŠ

Justitsminister

Ivars GODMANIS

Indenrigsminister

Litauen:

Petras BAGUŠKA

Justitsminister

Raimondas SUKYS

Indenrigsminister

Luxembourg:

Luc FRIEDEN

Justitsminister og minister for statens finanser og budget

Nicolas SCHMIT

Minister med ansvar for udenrigsspørgsmål og indvandring

Ungarn:

József PETRÉTEI

Justitsminister og minister for retshåndhævelse

Malta:

Tonio BORG

Vicepremierminister og justits- og indenrigsminister

Nederlandene:

Ernst HIRSCH BALLIN

Justitsminister

Østrig:

Maria BERGER

Forbundsjustitsminister

Günther PLATTER

Forbundsindenrigsminister

Polen:

Andrzej Sebastian DUDA

Understatssekretær, Justitsministeriet

Portugal:

Alberto COSTA

Justitsminister

António COSTA

Ministro de Estado, indenrigsminister

Rumænien:

Tudor CHIUARIU

Justitsminister

Cristian DAVID

Indenrigsminister og minister for administrativ reform

Slovenien:

Dragutin MATE

Indenrigsminister

Robert MAROLT

Statssekretær, Justitsministeriet

Slovakiet:

Štefan HARABIN

Vicepremierminister og justitsminister

Robert KALINÁK

Vicepremierminister og indenrigsminister

Finland:

Eikka KOSONEN

Fast repræsentant

Sverige:

Tobias BILLSTRÖM

Minister for migration og asylpolitik

Magnus GRANER

Statssekretær under justitsministeren

Det Forenede Kongerige:

Lord GOLDSMITH

Attorney General

Baroness ASHTON of UPHOLLAND

Statssekretær, Ministeriet for Forfatningsspørgsmål

Joan RYAN

Statssekretær, Indenrigsministeriet

Elish ANGIOLINI

Solicitor General (den skotske regering)

Kommissionen:

Franco FRATTINI

Næstformand

Endvidere deltog:

Max-Peter RATZEL

Direktør for EUROPOL

Ilkka LAITINEN

Administrerende direktør for Det Europæiske Agentur for
Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-
medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex)

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT**KOMPETENCE OG LOVVALGSREGLER I ÆGTESKABSSAGER (ROM III)**

Rådet drøftede visse væsentlige spørgsmål i forbindelse med dette forslag , navnlig reglerne om parternes valg af værneting, reglerne om parternes lovvalg, reglerne om lovvalg i mangel af aftale mellem parterne, spørgsmålet om respekt for love og traditioner inden for familieret og spørgsmålet om flere statsborgerskaber.

Et meget stort flertal af delegationerne var enige om de retningslinjer, formandskabet har foreslået, som indebærer, at forordningen skal indeholde en regel om, at ægtefællerne har et begrænset valg af værneting ved skilsmisse og separation, samt regler om lovkonflikt. Forordningen bør for det første indeholde en regel, der giver ægtefællerne en begrænset mulighed for valg af værneting ved skilsmisse og separation, og for det andet en regel, der finder anvendelse i mangel af aftalt lovvalg.

Rådet noterede sig, at to delegationer mindede om, at deres holdning er, at i mangel af en aftale om lovvalg mellem parterne, bør den domstol, hvor sagen er indbragt, anvende lex fori. Disse delegationer understregede dog, at de er villige til at fortsætte forhandlingerne vedrørende dette instrument.

Rådet anerkendte, at den foreslåede forordning ikke bør medføre ændringer af medlemsstaternes materielle familieretlige regler med hensyn til skilsmisse eller separation. En delegation understregede dog, at overholdelse af de nationale retsregler ikke må være en hindring for konsekvent anvendelse af fællesskabslovgivningen.

Rådet gav mandat til at fortsætte drøftelserne af forslaget til forordning på grundlag af følgende retningslinjer:

"a) *Parternes valg af værneting (artikel 3a)*

Forordning nr. 2201/2003 (Bruxelles IIa-forordningen) fastsætter en række alternative kompetencegrundlag, men giver ikke ægtefæller mulighed for at indgå en værnetingsaftale.

Ifølge Kommissionens forslag bør en sådan værnetingsaftale være mulig ved skilsmisse og separation. Ægtefællerne kan dog kun vælge en domstol i en medlemsstat, som de har tæt tilknytning til.

De fleste delegationer støttede i princippet, at ægtefællerne får begrænset mulighed for at aftale værneting. Formandskabet foreslår i denne forbindelse, at ægtefællerne frit skal kunne vælge en ret, som allerede har kompetence i henhold til de overordnede regler i Bruxelles IIa-forordningen, samt retterne i en medlemsstat, hvor en af ægtefællerne er statsborger, eller hvor ægtefællerne havde deres sidste sædvanlige opholdsted inden for en vis periode inden sagens anlæggelse. En række spørgsmål, som f.eks. hvornår disse betingelser er opfyldt, skal drøftes nærmere.

Formandskabet mener, at parternes værnetingsvalg også skal tage hensyn til en svagere stillet ægtefælles interesser. Hvordan dette kan opnås gennem særlige formelle krav, skal drøftes nærmere.

Formandskabet foreslår, at Udvalget for Civilretlige Spørgsmål (Rom III) drøfter disse spørgsmål nærmere, og at forhandlingerne fortsætter på grundlag af disse retningslinjer.

b) Parternes lovvalg (artikel 20a)

Forordning nr. 2201/2003 (Bruxelles IIa-forordningen) indeholder ingen regler for ægtefællernes lovvalg.

I henhold til Kommissionens forslag kan ægtefællerne i begrænset omfang indgå en aftale om lovvalg i tilfælde af skilsmisse eller separation. Under forhandlingerne kunne de fleste delegationer i princippet støtte idéen om at give ægtefællerne begrænset mulighed for at vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation. Ægtefællerne kan dog kun vælge loven i en medlemsstat, som de har en tæt tilknytning til.

Formandskabet foreslår i denne forbindelse, at ægtefællerne skal kunne vælge loven i den stat, hvor de har deres sædvanlige opholdssted, eller hvor de havde deres sidste sædvanlige opholdssted, for så vidt en af dem stadig opholder sig der, eller loven i den stat, hvor en af ægtefællerne er statsborger, eller loven i domstolslandet. En række spørgsmål, som f.eks. hvornår dette lovvalg senest skal træffes, skal drøftes nærmere.

En sådan lovvalgsregel bør både tage hensyn til begge ægtefællers interesser og beskytte en svagere stillet ægtefælle. Hvordan dette kan opnås gennem særlige formelle krav, skal drøftes nærmere.

Formandskabet foreslår, at Udvalget for Civilretlige Spørgsmål (Rom III) drøfter disse spørgsmål nærmere, og at forhandlingerne fortsætter.

c) *Lovvalg i mangel af aftale mellem parterne (artikel 20b)*

Bruxelles IIa-forordningen fastsætter flere alternative kompetencegrundlag for skilsmisse og separation, men indeholder ingen regler om lovkonflikt. Hvis parterne ikke har foretaget noget lovvalg, fastlægges gældende lov derfor på nuværende tidspunkt ud fra de nationale lovvalgsregler, der er forskellige i de enkelte medlemsstater. Nogle medlemsstater anvender deres egen materielle ret (*lex fori*), andre anvender den lov, der følger af ægtefællernes statsborgerskab eller sædvanlige opholdssted. Det betyder, at der anvendes forskellige materielle lovregler afhængigt af, i hvilken medlemsstat ansøgeren eller ansøgerne indgiver skilsmissebegæring. Da de nationale love om skilsmisse er forskellige, kan beslutningen om, hvor begæringen skal indgives, have betydelige konsekvenser.

Under forhandlingerne støttede mange delegationer idéen om harmonisering af reglerne om lovkonflikt i mangel af aftalt lovvalg. Nogle delegationer var dog skeptiske over for eller imod denne idé.

Formandskabet finder, at det for at nå det i første afsnit fastsatte mål er nødvendigt at indføre regler om lovkonflikt i mangel af aftalt lovvalg mellem parterne. Der er forelagt flere forslag om dette spørgsmål, men ingen af dem kan på nuværende tidspunkt accepteres af alle delegationerne. Formandskabet finder det nødvendigt at finde en afbalanceret samlet løsning på dette spørgsmål.

Det skal under det fremtidige arbejde undersøges, om det ikke vil være nødvendigt udtrykkeligt at angive, at lex fori finder anvendelse, såfremt en af ægtefællerne vil blive udsat for diskriminering ved anvendelsen af et andet lands skilsmisselovgivning, eller såfremt dette lands lovgivning ikke indeholder regler om skilsmisse. Det samme gælder for artikel 20a.

Formandskabet foreslår, at Udvalget for Civilretlige Spørgsmål (Rom III) drøfter disse spørgsmål nærmere, og at forhandlingerne fortsætter.

d) Respekt for medlemsstaternes love og traditioner inden for familieret

Medlemsstaternes familieretlige lovgivning er forskellig som følge af forskellige traditioner og kulturer. Alle medlemsstater er enige om, at forslaget ikke behandler materielle familieretlige spørgsmål eller giver anledning til ændring af medlemsstaternes materielle retsregler.

Forslaget indfører således ikke skilsmisse som retsbegreb i en medlemsstat, der ikke anvender begrebet i forvejen, og det forpligter heller ikke en medlemsstat til at indføre skilsmisse i national ret. Endvidere er der intet i forslaget, der forpligter retterne i en medlemsstat, hvis lov ikke indeholder regler om skilsmisse, til at bevilge skilsmisse i kraft af forslagets regler om lovkonflikt.

Formandskabet foreslår derfor, at dette klart bør fremgå af instrumentets tekst.

Endvidere fastlægger forslaget ikke, hvilken lov der gælder for ægteskab. Definitionen på ægteskab og betingelserne for dets gyldighed er omfattet af den materielle ret og er derfor reguleret i national lovgivning. Retten i en medlemsstat, der har kompetence med hensyn til skilsmisse eller separation, kan derfor vurdere, om et ægteskab er gyldigt i henhold til dens egen lovgivning.

Formandskabet foreslår, at dette klart bør fremgå af instrumentets tekst.

Formandskabet er klar over, at medlemsstaterne i kraft af deres nationale retsorden anlægger forskellige tilgange til anvendelse af udenlandsk lovgivning i familiesager. Dette kan påvirke deres vurdering af, under hvilke omstændigheder og i hvilket omfang nationale domstole i en given sag bør anvende udenlandsk lovgivning.

Nogle medlemsstater finder, at skilsmisse er en rettighed, der skal være nedfældet i deres retsorden.

Formandskabet mener, at disse spørgsmål skal drøftes nærmere i Udvalget for Civilretlige Spørgsmål (Rom III), så der findes en hensigtsmæssig og afbalanceret løsning i instrumentet.

e) Flere statsborgerskaber

En af de tilknytningsfaktorer, der anvendes i forslaget, er ægtefællernes statsborgerskab. Forslaget tager imidlertid ikke stilling til, hvordan man skal tackle det forhold, at en ægtefælle kan have mere end ét statsborgerskab.

Ifølge formandskabet bør dette spørgsmål behandles, og det foreslår, at arbejdet videreføres med henblik på udarbejdelse af en passende betragtning om tilfælde, hvor en person har flere statsborgerskaber.

Formålet med dette forslag er at indføre mulighed for, at ægtefællerne kan aftale valg af værneting ved skilsmisse og separation, samt at indføre regler om lovkonflikt for så vidt angår skilsmisse og separation. Forslaget behandler imidlertid ikke konsekvenserne af skilsmisse eller separation for ejendom, underholdsbidrag og andre spørgsmål.

På ministrenes uformelle møde i januar 2007 i Dresden understregede de betydningen af familieretlige spørgsmål for skabelsen af et reelt retligt område, eftersom der er flere og flere familier, hvor ægtefællerne stammer fra forskellige lande.

REGLER I SPØRGSMÅL VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT

Rådet drøftede en række spørgsmål i forbindelse med dette forslag og vedtog følgende politiske retningslinjer for det videre arbejde:

"a) Fælles politisk vilje

Dette forslag om underholdspligt er et svar på en politisk anmodning, som blev fremsat for første gang på Det Europæiske Råds møde i Tammerfors i 1999, og som blev gentaget i Haag-programmet, som Det Europæiske Råd vedtog på mødet den 5. november 2004, hvori Kommissionen opfordres til at forelægge "et udkast til instrument om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt, herunder retssikrende foranstaltninger og foreløbig fuldbyrdelse". Senest blev den fælles vilje til at gøre fremskridt på det vigtige område, som underholdspligt udgør, fremhævet på det uformelle møde mellem justits- og indenrigsministrene den 15.-16. januar 2007 i Dresden.

Rådet bekræftede, at der i medlemsstaterne er en fælles vilje til at fuldføre arbejdet med dette vigtige instrument.

b) Afskaffelse af eksekvaturproceduren

Kommissionen foreslår, at eksekvaturproceduren afskaffes for alle afgørelser om underholdspligt, der er omfattet af forordningen, på grundlag af indførelsen af visse regler om fælles procedurer ledsaget af en harmonisering af reglerne om lovkonflikter.

Drøftelserne i Udvalget for Civilretlige Spørgsmål (underholdspligt) har vist, at der er bred enighed om princippet om afskaffelse, der vil mindske omkostningerne ved fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt og forbedre den bidragsberettigedes situation ved at fremskynde fuldbyrdelsen af afgørelserne og lette deres cirkulation inden for Den Europæiske Union.

Det er endnu ikke bestemt, hvilke former for underholdspligt, der skal være omfattet af denne afskaffelse, og de nødvendige garantier for sagsøgte skal også fastlægges nærmere.

Rådet bekræftede princippet om afskaffelse af eksekvaturproceduren inden for rammerne af den foreslåede forordning.

c) Samarbejde mellem centralmyndighederne

Kommissionen foreslår, at der indføres en ordning for samarbejde mellem centralmyndighederne for at lette anvendelsen af forordningen. Disse myndigheder skal have den generelle opgave om nødvendigt at levere oplysninger om de nationale procedurer og love og den særlige opgave at yde bistand i bestemte tilfælde, hvor det viser sig nødvendigt at indsamle oplysninger om en bidragspligtig for at sikre fuldbyrdelsen af en afgørelse om underholdspligt.

Drøftelserne i Udvalget for Civilretlige Spørgsmål (underholdspligt) har vist, at der er bred enighed om at indføre en sådan ordning, som allerede har vist sig at være effektiv i forbindelse med andre instrumenter. De nærmere bestemmelser skal imidlertid fastlægges.

I denne forbindelse erindrer formandskabet om, at der er ved at blive udarbejdet tilsvarende regler på internationalt plan inden for Haagerkonferencen, og at der må tages hensyn til forhandlingerne i dette forum. Målet bør dog være, at den ordning, som indføres på fællesskabsplan, hvor det er nødvendigt, går ud over den ordning, der for øjeblikket skitseres for den fremtidige Haagerkonvention.

Rådet gav sin tilslutning til princippet om at indføre en ordning, der giver mulighed for et funktionelt og effektivt samarbejde mellem centralmyndighederne om underholdspligt; detaljerne i ordningen vil skulle fastlægges efterfølgende.

d) Grænseoverskridende virkninger

Kommissionen redegør i sin begrundelse for den grænseoverskridende karakter af foranstaltningerne i forslaget og understreger, at de svarer til de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 65 i traktaten. Kommissionen konstaterer også, at forslaget indeholder nogle minimale harmoniseringsforanstaltninger vedrørende proceduren, som Kommissionen anser for at være accessoriske i forhold til de øvrige foranstaltninger.

Nogle delegationer mener, at den foreslåede forordning i en særskilt artikel bør indeholde en udtrykkelig definition af grænseoverskridende sager på samme måde som andre instrumenter henhørende under det europæiske samarbejde på det civil- og handelsretlige område. Visse delegationer har i øvrigt givet udtryk for betænkeligheder med hensyn til forbindelsen mellem den foreslåede forordnings anvendelsesområde og forbindelserne med tredjelande (se punkt e)).

Formandskabet erindrer om, at Kommissionen har baseret sit forslag på artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 2, i traktaten. Artikel 61, litra c), henviser til artikel 65, som begrænser Fællesskabets kompetence i civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger. Da der desuden hovedsagelig er tale om regler vedrørende retternes kompetencekonflikter, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser og lovkonflikter, finder formandskabet det klart, at det foreslåede instrument kun kan finde anvendelse på grænseoverskridende spørgsmål. Formandskabet mener derfor, idet det ligeledes støtter sig på andre allerede vedtagne civilretlige instrumenter, at det ikke er absolut nødvendigt med en udtrykkelig definition af instrumentets grænseoverskridende karakter.

På baggrund heraf foreslår formandskabet, at det i en betragtning præciseres, at forordningen kun finder anvendelse i situationer, der har grænseoverskridende virkninger og således indeholder et internationalt element. Denne betragtning skal henvise til kravet i artikel 65 i traktaten og give eksempler på situationer, hvor underholdspligten har en grænseoverskridende karakter.

Det skal angives i en sådan betragtning, hvis indhold stadig vil skulle drøftes, at forordningen finder anvendelse for eksempel i en situation, hvor den bidragsberettigede og den bidragspligtige har deres sædvanlige opholdssted i forskellige stater, eller hvor en afgørelse om underholdspligt vedrører en bidragspligtig og en bidragsberettiget, som har haft deres sædvanlige opholdssted i samme medlemsstat, men hvor det derefter bliver nødvendigt at fuldbyrde afgørelsen i en anden medlemsstat, fordi den bidragspligtige er flyttet hertil.

Rådet gav sin tilslutning til denne fremgangsmåde.

e) Aftaler med tredjelande

Kommissionens forslag behandler kun konventioner og traktater, der er indgået mellem medlemsstaterne (artikel 49). Det behandler ikke spørgsmålet om konventioner og traktater, der er indgået mellem medlemsstaterne og tredjelande.

I betragtning af underholdspligtens særlige karakter finder flere medlemsstater det imidlertid vigtigt eller absolut nødvendigt, at de får tilladelse til at opretholde eller efter vedtagelsen af den foreslåede forordning at indgå bilaterale aftaler med visse tredjelande på dette område. Det er klart, at sådanne bilaterale aftaler om underholdspligt ikke bør anfægte medlemsstaternes forpligtelser i henhold til fællesskabsretten som fortolket i Domstolens retspraksis. I lyset af den løsning, der er foreslået i punkt d), foreslår formandskabet derfor følgende løsning for sådanne aftaler.

For så vidt angår de eksisterende bilaterale aftaler foreslår formandskabet, at medlemsstaterne kan opretholde sådanne aftaler i overensstemmelse med den ordning, der er omhandlet i traktatens artikel 307 og i henhold til den præcedens på dette område, der er skabt med forordning (EF) nr. 44/2001 (Bruxelles I-forordningen). Det er således klart, at sådanne aftaler ikke bør anfægte den ordning, der indføres ved den foreslåede forordning.

For så vidt angår de fremtidige bilaterale aftaler og den eventuelle ændring af eksisterende bilaterale aftaler med visse tredjelande foreslår formandskabet, at der indføres en procedure for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler, der er inspireret af tidligere procedurer inden for fællesskabsretten, bl.a. proceduren vedrørende luftfart. Denne procedure bør fastsætte kriterier og betingelser, der gør det muligt at vurdere, om det er i Fællesskabets interesse at indgå en sådan aftale. Hvis dette ikke er tilfældet, bør proceduren fastsætte kriterierne og betingelserne for medlemsstaternes forhandling og indgåelse af aftaler af denne art, især når indholdet af den påtænkte aftales bestemmelser afviger fra indholdet af fællesskabsbestemmelserne, idet det sikres, at aftalerne ikke anfægter den ordning, der indføres ved den foreslåede forordning.

Rådet godkendte princippet om at give medlemsstaterne mulighed for at opretholde eller indgå bilaterale aftaler med tredjelande om underholdspligt, uden at dette anfægter Fællesskabets eksterne enekompetence. Kriterierne og betingelserne vil skulle drøftes på et senere tidspunkt."

Rådet opfordrede Udvalget for Civilretlige Spørgsmål til at fortsætte drøftelserne om dette forslag, således at der kan findes en løsning, der kan accepteres af alle medlemsstaterne.

Der bør bemærkes, at der har været regler for jurisdiktion i spørgsmål vedrørende underholdspligt i fællesskabssammenhæng siden indgåelsen i 1968 af Bruxelles-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager. Disse regler blev overtaget, da Bruxelles-konventionen blev omformet til en EF-forordning i 2000: forordning (EF) nr. 44/2001 (den såkaldte "Bruxelles I").

Det forslag, der drøftes for øjeblikket, er imidlertid langt mere vidtgående end Bruxelles I, da det ikke kun omhandler jurisdiktion, men også lovvalgsregler med anerkendelse og håndhævelse af afgørelser og med samarbejde.

LOVVALGSREGLER FOR KONTRAKTLIGE FORPLIGTELSE (ROM I-FORORDNINGEN)

Rådet opnåede enighed om en række spørgsmål i forbindelse med forslaget, hvoraf følgende bør fremhæves:

a) Princippet om aftaleparternes lovvalg (artikel 3)

Ligesom i Rom-konventionen gælder det, at grundreglen med hensyn til lovvalget i forbindelse med en aftale er parternes valg af loven i et bestemt land. Denne regel respekterer partsautonomi og er særlig hensigtsmæssig i forbindelse med kontraktlige forpligtelser, som aftaleparterne har påtaget sig og fastlagt (artikel 3). Hvis alle andre elementer med relevans for sagen er lokaliseret i et andet land end det, hvis lov parterne har vedtaget, giver lovvalget dog ikke parterne mulighed for at tilsidesætte bestemmelser i dette lands lov, som ikke kan fraviges ved aftale (artikel 3, stk. 4).

Med hensyn til regler i fællesskabsretten, der ikke kan fraviges ved aftale, har Kommissionen foreslået, at sådanne regler går forud for anden lov, når de finder anvendelse i den konkrete sag. Da flertallet af delegationerne anlagde det synspunkt, at det vil være hensigtsmæssigt at ligestille regler i national lov og i fællesskabsretten, der ikke kan fraviges ved aftale - ligesom i Rådets fælles holdning om Rom II-forordningen - samtykkede Rådet imidlertid i, at denne fremgangsmåde følges.

b) Lovvalg i mangel af aftale herom (artikel 4)

I mangel af aftalt lovvalg mellem parterne opererer artikel 4 navnlig med to tilknytningsfaktorer: det sædvanlige opholdssted for den part, der skal præstere den for aftalen karakteristiske ydelse, forudsat at denne ydelse kan bestemmes (artikel 4, stk. 1 og 2), eller også den nærmeste tilknytning, aftalen har til et bestemt land (artikel 4, stk. 4).

Delegationerne var enige om, at nogle af de mest typiske aftaler udtrykkeligt bør nævnes i artikel 4, stk. 1, så der opnås større retssikkerhed. Hvis aftalen ikke er omfattet af artikel 4, stk. 1, og navnlig hvis den ikke kan henregnes til en af de aftaletyper, der er nævnt i dette stykke, skal domstolen anvende artikel 4, stk. 2. Medlemsstaterne erkendte også, at der er behov for en undtagelsesbestemmelse, der giver mulighed for fleksibilitet, hvis tilknytningsfaktorerne i artikel 4, stk. 1 og 2, undtagelsesvis giver en utilfredsstillende løsning, fordi det fremgår af alle sagens omstændigheder, at aftalen har en åbenbart nærmere tilknytning til et andet land (jf. artikel 4, stk. 3).

Rådet bekræftede struktur og indhold i artikel 4 som affattet i addendummet, med undtagelse af artikel 4, stk. 1, litra j1), der kræver yderligere drøftelser i Udvalget for Civilretlige Spørgsmål (Rom I-forordningen).

c) Individuelle arbejdsaftaler (artikel 6)

Delegationerne var enige om, at der ligesom i Rom-konventionen bør fastsættes særlige regler om hensigtsmæssige tilknytningsfaktorer i forbindelse med individuelle arbejdsaftaler, hvor der ikke er aftalt lovvalg. Når parterne har aftalt et lovvalg, må arbejdstageren imidlertid ikke miste den beskyttelse, der tilkommer ham i henhold til retsregler, som ikke kan fraviges ved aftale, og som gælder i det land, hvis lov ville have fundet anvendelse i mangel af aftalt lovvalg.

Rådet opnåede enighed om en bestemmelse vedrørende individuelle arbejdsaftaler, som tilstræber en balance mellem arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser.

d) Andre spørgsmål

Rådet nåede også til enighed om affattelsen af en række andre bestemmelser, som der er bred enighed om (artikel 1 og 2, udeladelse af artikel 7, artikel 9, 10, 14, 15, 16, 17, 19, 20 og 21)."

Ved udkastet til Rom I-forordningen ændres Rom-konventionen fra 1980 til et fællesskabsinstrument. Formålet er at harmonisere lovkonfliktreglerne vedrørende kontraktlige forpligtelser i Fællesskabet. Ved denne harmonisering bør det sikres, at alle domstole i en medlemsstat, selv om den materielle ret er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, altid ville anvende den samme materielle ret - enten deres egen eller et andet lands - i forbindelse med den pågældende kontrakt. F.eks. vil en italiensk domstol, hvis kontrakten i henhold til forordningen er omfattet af fransk lov, anvende fransk lov i en retstvist vedrørende denne kontrakt, ligesom en fransk domstol eller en slovensk domstol. Dette forbedrer den juridiske sikkerhed for parterne.

Forslaget er et vigtigt skridt fremad hen imod at fuldstændiggøre et retligt område og styrke princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser. Det skal ses i forbindelse med Bruxelles I-forordningen (om retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civilretlige område) og med udkastet til Rom II-forordningen (lovvalsregler for forpligtelser uden for kontrakt, for øjeblikket i forligsprocedure med Europa-Parlamentet).

EUROPÆISK AFTALERET

Rådet vedtog at definere sin holdning til de grundlæggende aspekter ved en fremtidig fælles referenceramme for europæisk aftaleret.

Det pålagde derfor Udvalget for Civilretlige Spørgsmål at behandle dette spørgsmål på grundlag af et dokument, som formandskabet vil forelægge.

Der erindres om, at der med Kommissionens meddelelse om europæisk aftaleret fra juli 2001 iværksattes en hørings- og diskussionsproces vedrørende den måde, hvorpå problemer forårsaget af forskelle mellem medlemsstaterne aftaleretlige bestemmelser skulle løses på europæisk plan. Denne handlingsplan viderefører høringsprocessen og fremlægger Kommissionens konklusioner. Den indeholder endvidere en oversigt over de problemer, der er blevet peget på under høringsrunden, og som vedrører behovet for en ensartet anvendelse af EF's aftaleret samt for et velfungerende indre marked.

Rådet vedtog i 2003 en resolution om "en mere sammenhængende europæisk aftaleret". For at opnå større gennemsigtighed, sammenhæng og forenkling på det aftaleretlige område fandt Rådet det især formålstjenligt yderligere at forbedre, konsolidere og kodificere den eksisterende fællesskabslovgivning på det aftaleretlige område, f.eks. med hensyn til forbrugerlovgivning og lovgivningsrammen for finansielle tjenesteydelser.

Rådet fandt det også hensigtsmæssigt at få udarbejdet standardaftalevilkår gældende for hele EU. Sådanne standardvilkår bør imidlertid udvikles af kontrahenterne selv og respektere bindende fællesskabslovgivning og nationale bestemmelser, herunder bestemmelser vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning.

Man mente også, at der er behov for yderligere overvejelser om, hvorvidt der er brug for ikke-sektorspecifikke foranstaltninger som f.eks. et optionelt instrument inden for europæisk aftaleret. Kommissionen bør følge disse overvejelser op i tæt samarbejde med medlemsstaterne og under behørig hensyntagen til princippet om aftalefrihed.

I Haag-programmet, der blev vedtaget i 2004, hed det, at "i aftaleretlige spørgsmål bør kvaliteten af den nugældende og fremtidige fællesskabsret forbedres gennem konsolidering, kodificering og rationalisering af de gældende juridiske instrumenter og gennem etablering af en fælles referenceramme. Der bør oprettes en ramme med henblik på at undersøge mulighederne for at udarbejde EU-standardvilkår og -betingelser inden for aftaleretten, som skal anvendes af selskaber og handels-sammenslutninger i EU. Rådet skal have mulighed for at foretage en mere systematisk gennemgang af kvaliteten af og sammenhængen mellem alle fællesskabsrettens instrumenter vedrørende civilretligt samarbejde".

I 2006 fremlagde Europa-Parlamentet sine synspunkter i to beslutninger. Kommissionen har bebudet, at den vil forelægge den anden statusrapport om europæisk aftaleret og revision af gældende EU-ret.

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE OM BEKÆMPELSE AF RACISME OG FREMMEDHAD

I afventning af, at visse parlamentariske forbehold frafaldes, nåede Rådet til enighed om en generel indstilling til rammeafgårelsen.

I teksten fastlægges det, at følgende forsætlige handlinger vil kunne straffes i alle EU-medlemsstater:

- Offentlig tilskyndelse til vold eller had, selv i form af offentlig udbredelse eller distribution af skrifter, billeder eller andet materiale, rettet mod en gruppe af personer eller et medlem af en sådan gruppe, der er defineret under henvisning til race, hudfarve, religion, herkomst eller national eller etnisk oprindelse.
- Offentligt forsvar for eller benægtelse eller bagatellisering af
 - folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser som defineret i statuten for Den Internationale Straffedomstol (artikel 6, 7 og 8), hvis denne adfærd er rettet mod en gruppe af personer eller et medlem af en sådan gruppe, der er defineret under henvisning til race, hudfarve, religion, herkomst eller national eller etnisk oprindelse, og
 - de forbrydelser, der er defineret af Krigsforbryderdomstolen i Nürnberg (artikel 6 i chartret for den internationale militærdomstol, der er knyttet som bilag til London-aftalen fra 1945), hvis denne adfærd er rettet mod en gruppe af personer eller et medlem af en sådan gruppe, der er defineret under henvisning til race, hudfarve, religion, herkomst eller national eller etnisk oprindelse.

Medlemsstaterne kan vælge kun at straffe adfærd, der enten udøves på en måde, der sandsynligvis vil forstyrre den offentlige orden, eller som er truende, nedværdigende eller forhånende.

I forbindelse med "religion" skal der som minimum forstås adfærd, der tjener som påskud til at rette handlinger mod en gruppe af personer eller et medlem af en sådan gruppe, der er defineret under henvisning til race, hudfarve, herkomst eller national eller etnisk oprindelse.

Medlemsstaterne skal sikre, at minimumsstrafferammen for nævnte adfærd er fængsel i 1 til 3 år.

Rammeafgårelsen indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, herunder ytrings- og foreningsfriheden, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

Medlemsstaterne skal ikke ændre deres forfatningsmæssige regler og grundlæggende principper om foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed.

Efter vedtagelsen har medlemsstaterne to år til at efterleve rammeafgårelsen.

Erklæring til optagelse i Rådets mødeprotokol
i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgårelsen

"Ministerrådet vedtog den (dato) en rammeafgårelse om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen. Formålet med denne rammeafgårelse er at tilnærme de strafferetlige bestemmelser indbyrdes og at bekæmpe lovovertrædelser i form af racisme og fremmedhad mere effektivt ved at fremme et fuldt dækkende og effektivt retligt samarbejde mellem medlemsstaterne.

Rammeafgårelserne omhandler lovovertrædelser som tilskyndelse til had og vold samt offentligt forsvar for eller benægtelse eller bagatellisering af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser. Rammeafgårelsen er begrænset til lovovertrædelser begået på grund af race, hudfarve, religion, herkomst eller national eller etnisk oprindelse. Den omfatter ikke lovovertrædelser begået af andre grunde, f.eks. af totalitære regimer. Rådet beklager imidlertid alle disse former for lovovertrædelser.

Rådet opfordrer Kommissionen til inden to år efter rammeafgørelsens ikrafttræden at undersøge samt aflægge rapport til Rådet om, hvorvidt der er behov for endnu en retsakt, der omfatter offentligt forsvar for eller benægtelse eller bagatellisering af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser, som er rettet mod en gruppe personer, der er defineret under henvisning til andre kriterier end race, hudfarve, religion, herkomst eller national eller etnisk oprindelse, som f.eks. social status eller politisk overbevisning.

I Berlin-erklæringen, der blev vedtaget den 25. marts 2007, hed det, at "den europæiske integration viser, at vi har taget ved lære af de smertefulde erfaringer, som en historie mærket af blodig konflikt har givet os". På baggrund heraf vil Kommissionen afholde en offentlig europæisk høring om forbrydelsen folkedrab, forbrydelserne mod menneskeheden og krigsforbrydelser begået af totalitære regimer samt de personer, der offentligt forsvarer, benægter, forvrænger eller bagatelliserer dem, og understreger behovet for passende klageadgang for lidt uret og vil - hvis det er hensigtsmæssigt - forelægge et forslag til en rammeafgørelse om disse forbrydelser."

PROCEDUREMÆSSIGE RETTIGHEDER I STRAFFESAGER I DEN EUROPÆISKE UNION

Rådet vedtog at fremme arbejdet med dette forslag, således at der kan opnås enighed i juni 2007.

Den 1.- 2. juni 2006 vedtog Rådet principperne for det videre arbejde med forslaget. Det blev konkluderet, at anvendelsesområdet for forslaget til Rådets rammeafgørelse skal begrænses til ret til information, ret til advokatbistand, ret til vederlagsfri juridisk bistand, ret til tolkning og ret til oversættelse af sagens dokumenter. Rådet pålagde også sine forberedende organer at undersøge praktiske foranstaltninger.

På mødet den 15.-16. juni 2006 henstillede Det Europæiske Råd, at forhandlingerne om de proceduremæssige rettigheder i straffesager snart afsluttes.

DET BLANDEDE UDVALG**SCHENGEN-INFORMATIONSSYSTEMET (SIS)**

Det Blandede Udvalg noterede sig, hvor langt man er kommet med de tre SIS-relaterede projekter, der er under gennemførelse: SISone4all, Sisnet og SIS II.

Med hensyn til SISone4all oplyste Portugal, at dette projekt forløber som planlagt, og grænsekontrollen forventes derfor afskaffet senest med udgangen af 2007. Generalsekretariatet for Rådet arbejder med procedurerne med henblik på licitation af nettet. Endelig bekræftede Kommissionen, at SIS II-projektet vil være klart senest i december 2008.

FRONTEX

– ***Oprettelse af hurtige grænseindsatshold***

Det Blandede Udvalg blev orienteret om, hvor langt man er kommet med forslaget. Det blev navnlig underrettet om, at Rådet og Europa-Parlamentet er nået frem til en fælles forståelse vedrørende dette udkast til forordning. Så snart Europa-Parlamentet har haft afstemning om sin udtalelse, vil forordningen blive vedtaget hurtigst muligt, således at holdene kan være operative senest i sommeren 2007.

Når de hurtige grænseindsatshold er operative, vil de blive sendt til medlemsstaterne for at yde hurtig operativ bistand i et begrænset tidsrum på anmodning af en medlemsstat, der står i en situation med ekstraordinært og akut pres, specielt når der til steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandsstatsborgere, der forsøger at indrejse ulovligt på en medlemsstats område. Forordningen vil også indeholde de beføjelser og opgaver, som kan udføres af medlemsstaternes grænsevagter, der deltager i fælles operationer og pilotprojekter.

– ***Centralregister over teknisk udstyr ("toolbox"), det europæiske patruljeringsnetværk, det europæiske overvågningssystem***

Kommissionens næstformand Franco Frattini og den administrerende direktør for Frontex, Ilkka Laitanen, gav Det Blandede Udvalg en ajourføring om fremskridt i forbindelse med "toolbox" og redegjorde for udviklingen med hensyn til det europæiske patruljeringsnetværk og det europæiske overvågningssystem.

VISUMINFORMATIONSSYSTEM (VIS)

Det Blandede Udvalg noterede sig de vigtigste resultater af trilogen mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen den 28. marts 2007 vedrørende et udkast til forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold.

Trilogens resultater var positive, og formandskabet oplyste, at enighed med Europa-Parlamentet om VIS-forordningen ved førstebehandlingen vil være en realistisk mulighed.

Formandskabet underrettede også Rådet om, hvor langt man er kommet med hensyn til et udkast til Rådets afgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for den indre sikkerhed, og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Det Blandede Udvalg vedtog en kompromispakke for yderligere forhandlinger med Europa-Parlamentet, således at der hurtigst muligt kan opnås en aftale med Europa-Parlamentet om de to instrumenter.

*

* *

Under frokosten blev Det Blandede Udvalg orienteret om, hvor langt man er kommet med et forslag til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Formandskabet fremhævede betydningen af denne sag og behovet for, at der gøres hurtige fremskridt med den.

EUROPOL

Rådet noterede sig situationen med hensyn til forbedringerne af Europols operative kapacitet samt situationen med hensyn til Europols fremtid.

Den sidste af de tre protokoller om ændring af Europols opgaver er netop trådt i kraft. Dermed vil Europol komme til at fungere væsentligt bedre, idet f.eks. protokollen af 28. november 2002 giver Europols personale mulighed for at deltage i fælles efterforskningshold i medlemsstaterne. Gennem deltagelse i fælles efterforskningshold kan Europol støtte medlemsstaterne mere effektivt end hidtil, f.eks. inden for terrorisme- og narkotikabekæmpelse.

Endvidere har protokollen givet Europol mulighed for at anmode de enkelte medlemsstater om at iværksætte efterforskninger.

Ud over ændringsprotokollerne bidrager de muligheder, der kan gennemføres på kort sigt, og som Rådet nåede til enighed om i december 2006, til væsentlige forbedringer af Europols operative arbejde.

Medlemsstaterne sigter også på at få gennemført afgørende forbedringer i Europols daglige arbejde i kraft af omdannelsen af Europol-konventionen til en rådsafgørelse.

Rådet forventes at træffe afgørelse om Europols fremtidige finansiering og personalevedtægter, når Europol-konventionen i juni 2007 er erstattet af en rådsafgørelse.

*

* *

Under frokosten drøftede indenrigsministrene en situationsrapport fra Kommissionen om de meddelelser, der er bebudet for maj 2007, vedrørende den samlede migrationsstrategi, Kommissionens mundtlige rapport om ulovlig beskæftigelse samt flygtningesituationen i Irak og i Iraks nabolande.

- Med hensyn til den samlede migrationsstrategi nåede Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 14. og 15. december 2006 til enighed om, at det skal overvejes, hvordan muligheder for lovlig migration kan indarbejdes i EU's eksterne politikker med det formål at opnå et afbalanceret partnerskab med tredjelande. Det Europæiske Råd opfordrede Kommissionen at fremlægge forslag til, hvordan de forskellige former for lovlig migration mellem EU og tredjelande bedst kan organiseres, og hvordan der bedst kan oplyses om dem. Kommissionen vil inden længe vedtage en meddelelse om den samlede migrationsstrategi, der skal anvendes over for landene i Øst- og Sydøsteuropa.
- Ministrene noterede sig en mundtlig rapport fra Kommissionens næstformand Franco Frattini om "bekæmpelse af pull-faktorerne bag den ulovlige migration: ulovlig beskæftigelse".

Ministrene konkluderede, at ulovlig beskæftigelse, herunder af tredjelandstatsborgere, som ikke har ret til at udføre lønnet, økonomisk virksomhed, er en nøgelfaktor i forbindelse med ulovlig indvandring. Denne pull-faktor bør imødegås gennem foranstaltninger i hele EU rettet mod arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold. Medlemsstaterne bør nu optrappe håndhævelsen af de eksisterende nationale foranstaltninger, mens man afventer vedtagelse og gennemførelse af EU-lovgivning.

Det Europæiske Råd udtalte i sine konklusioner af 14. og 15. december 2006, at foranstaltningerne til bekæmpelse af ulovlig beskæftigelse vil blive intensiveret i medlemsstaterne og på EU-plan. Det opfordrede også Kommissionen til at fremlægge forslag herom senest i april 2007. Rådet så frem til fremsættelsen af disse forslag.

- Med hensyn til flygtningesituationen i Irak og i Iraks nabolande anslås det ifølge FN's Højkommissær for Flygtninge, at 1,9 millioner mennesker er internt fordrevne inden for Iraks grænser, og at yderligere 2 millioner har søgt tilflugt i nabolandene, først og fremmest i Syrien (1,2 millioner) og Jordan (750 000). I februar 2007 drøftede Rådet (retlige og indre anliggender) for første gang det voksende antal asylansøgninger, der bliver indgivet i Europa. Siden da er dette spørgsmål samt flygtningesituationen i Syrien og Jordan blevet drøftet i forskellige af Rådets forberedende organer. Det forventes, at Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) mandag den 23. april 2007 vedtager konklusioner om den generelle situation i Irak og naboregionen, herunder om flygtningenes og de internt fordrevnes humanitære behov.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT**RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER****EU/Rusland - Aftale om lettelse af visumudstedelse og tilbagetagelsesaftale**

Rådet vedtog afgørelser om godkendelse af indgåelsen af en aftale mellem EU og Rusland om lettelse af udstedelsen af visa til statsborgere i EU og Rusland og en aftale om tilbagetagelse (6971/07, 6972/07).

Begge aftaler blev undertegnet den 25. maj 2006 i Sochi (Rusland).

Formålet med denne visumaftale er på basis af gensidighed at lette udstedelsen af visa til statsborgere i EU og i Rusland til et planlagt ophold på højst 90 dage for hver periode på 180 dage. Aftalen finder ikke anvendelse i Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige.

Sigtet med tilbagetagelsesaftalen er på grundlag af gensidighed at indføre hurtige og effektive procedurer for identifikation og tilbagesendelse af personer, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse i eller ophold eller bopæl på Ruslands eller en af EU-medlemsstaternes territorium, og at lette sådanne personers transit på en samarbejdsbetonet måde. Aftalen finder ikke anvendelse i Danmark.

Det europæiske retlige netværk - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner om retningslinjerne for det fremtidige arbejde vedrørende det europæiske retlige netværk:

"a) *Kontaktpunkternes ressourcer og organisation*

Kontaktpunkterne er et væsentligt element i det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne, og alle medlemsstater bør sikre, at organisationen af dem er effektiv, og at de har de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver. Det bør imidlertid overlades til de enkelte medlemsstater at beslutte, hvordan de bedst organiserer deres kontaktpunkt(er).

b) *Forbindelser mellem kontaktpunkter og dommere*

Kommunikation mellem kontaktpunkter og dommere er nødvendig for at sikre en smidig gennemførelse af de procedurer, der har grænseoverskridende virkning, men medlemsstaterne skal selv kunne sørge for en sådan kommunikation på deres egen måde. De bør ikke være forpligtede til at udpege en dommer som kontaktpunkt.

c) *Kommunikation mellem kontaktpunkter og domstole*

Det forekommer vigtigt, at der etableres kommunikationskanaler mellem en medlemsstats kontaktpunkt(er) og de lokale domstole, men hvordan det skal organiseres rent praktisk afhænger af hver enkelt medlemsstats interne strukturer, og er derfor en sag, der påhviler hver enkelt medlemsstat.

d) *Intern organisation af netværket*

Netværket bør organiseres i den enkelte medlemsstat på en måde, så det kan tjene de formål, der er fastlagt i artikel 3, stk. 2, i beslutning 2001/470/EF, men de organisatoriske detaljer bør overlades til den enkelte medlemsstat.

e) *Færdigudvikling af webstedet*

Netværkets websted er et meget nyttigt værktøj, og der bør gøres en indsats for at færdigudvikle det på alle sprog så hurtigt som muligt, så alle EU-borgere kan få adgang til det på lige fod. Det anvendes allerede i vidt omfang af fagfolk, men de enkelte medlemsstater kan stille yderligere oplysninger om webstedets eksistens til rådighed for offentligheden.

f) *Oplysningskampagner i medlemsstaterne*

For at udnytte netværket bedst muligt på det praktiske plan bør de nationale domstole orienteres om netværkets aktiviteter via oplysningskampagner. Oplysningskampagner vedrørende de offentligt tilgængelige tjenester kunne også rettes mod retsvæsenets aktører.

g) *Støtte til Fællesskabets lovarbejde*

Netværket kan medvirke til at opdage vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af vedtagne retsakter og kan således give Kommissionen nyttig feedback, når vedtagne retsakter skal revideres.

Det er imidlertid vigtigt at sikre, at netværket ikke griber ind i den beslutningsproces, der er fastlagt i traktaten. Netværkets aktiviteter bør ikke gå videre end de formål, der er defineret i artikel 3, stk. 2, litra b), i beslutning 2001/470/EF. De praktiske vejledninger, der er udarbejdet, bør forblive beskrivende. De bør indeholde eksempler på særlige tilfælde, men bør ikke på nogen måde forsøge en fortolkning.

h) *Onlinediskussionsgrupper*

Det noteres, at Kommissionens henstilling nr. 8 om oprettelse af onlinediskussionsgrupper ikke går længere end til at foreslå, at kontaktpunkterne foruden de fysiske møder også kan drøfte sager online.

i) *Direkte offentlig adgang til kontaktpunkter*

Den vigtigste opgave for de kontaktpunkter, som medlemsstaterne har udpeget, er at sikre et smidigt retligt samarbejde. Det er ikke deres opgave at give borgerne juridisk rådgivning. Kontaktpunkternes ressourcer er ikke ubegrænsede, og det ville være vanskeligt for dem at besvare det stigende antal henvendelser, som offentlig adgang til netværket ville afstedkomme.

Desuden ville henvendelser fra almindelige borgere i de fleste tilfælde vedrøre nationale spørgsmål og derfor bedre kunne behandles af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

Offentligheden bør derfor ikke have direkte adgang til kontaktpunkterne. Der bør imidlertid gøres en indsats for at gøre offentligheden opmærksom på de oplysninger, der kan findes på webstedet (jf. litra e)).

j) *Direkte adgang for retlige aktører til kontaktpunkter*

Af samme årsager som nævnt i litra i) bør der på dette stadium heller ikke gives retlige aktører direkte adgang til kontaktpunkter. Det kunne dog overvejes at give visse retlige aktører en vis grad af adgang til netværket for fremtiden. Denne adgang vil imidlertid skulle fastlægges af Rådet.

k) *Samarbejde mellem netværket og Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre (ECC-Net)*

Netværket bør i det omfang, det er muligt, samarbejde med Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre for at udnytte de ressourcer, der er til rådighed, bedst muligt.

l) Institutionel adskillelse mellem kontaktpunkter og centrale myndigheder

Det bør overlades til medlemsstaterne at beslutte, om det er nødvendigt med en institutionel adskillelse mellem kontaktpunkter og centrale myndigheder. De hidtidige erfaringer har ikke afsløret nogen problemer i de medlemsstater, hvor løsningen af begges opgaver er blevet kombineret. Medlemsstaterne er bevidste om behovet for at stille de ressourcer til rådighed, som er nødvendige for at opgaverne kan løses på en effektiv måde.

m) Regelmæssige møder mellem centrale myndigheder og kontaktpunkter

Hvis de centrale myndigheders og kontaktpunkternes funktioner ikke er kombineret, bør de i så høj grad som muligt udveksle oplysninger indbyrdes. Møderne bør tilrettelægges fleksibelt, så man kan imødekomme konkrete behov.

n) Forbindelser mellem netværket og andre europæiske netværk af retsinstitutioner og domstole

Netværket bør etablere tætte kontakter med andre europæiske netværk af retsinstitutioner og domstole, når dette sker med henblik på at skabe gensidig tillid og udnytte synergier.

o) Tilrettelæggelse og afholdelse af møder inden for netværket

Hvis netværket skal kunne fungere optimalt, er det vigtigt, at de relevante organer som f.eks. Udvalget for Civilretlige Spørgsmål konstant holdes orienteret om dets aktiviteter. Der bør sikres mere regelmæssige kontakter mellem repræsentanter for netværket og Udvalget for Civilretlige Spørgsmål, men der er ikke behov for formaliserede fælles møder."

EU's særprogram om grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2007-2013

Rådet vedtog afgørelsen om et særprogram om grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab for perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013 som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed. (16505/06)

Programmets vigtigste mål er at fremme udviklingen af et europæisk samfund baseret på respekt for de grundlæggende rettigheder, at styrke civilsamfundet og opmuntre til en åben, gennemskuelig og regelmæssig dialog om grundlæggende rettigheder og at bekæmpe racisme, fremmedhad og antisemitisme og fremme en bedre tværreligiøs og multikulturel forståelse samt øget tolerance i hele Den Europæiske Union.

Programmet gennemføres inden for fællesskabsrettens anvendelsesområde.

Programmets generelle mål bidrager til udviklingen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, og de er komplementære i forhold til målene for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

EU-program for perioden 2007-2013

Rådet nåede til politisk enighed om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et særprogram for perioden 2007-2013 "Forebyggelse af narkotikamisbrug og information af offentligheden" under EU's generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed med det formål at bidrage til at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau og begrænse narkotikarelaterede helbredsskader.

Rådet vil vedtage sin fælles holdning på en kommende samling og vil forelægge den for Europa-Parlamentet med henblik på andenbehandling inden for rammerne af den fælles beslutningsprocedure.

Programmet har til formål at gennemføre målene i EU's narkotikastrategi 2005-2012 og EU's narkotikahandlingsplan 2005-2008 og 2009-2012 ved at yde støtte til projekter, der tager sigte på at forebygge brug af narkotika, herunder via begrænsning af narkotikarelaterede skader og behandlingsmetoder under hensyn til den seneste videnskabelige viden.

Finansieringsrammen for programmet er på 21,35 mio. EUR for perioden 2007 til 2013.

EU-program om civilret for perioden 2007-2013

Rådet nåede til politisk enighed om et forslag til afgørelse om et særprogram om civilret for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed. (8021/07)

Rådet vil vedtage sin fælles holdning på en kommende samling og forelægge den for Europa-Parlamentet med henblik på andenbehandling inden for rammerne af den fælles beslutningsprocedure.

Programmet om civilret har til formål at forbedre det gensidige kendskab til medlemsstaternes retssystemer samt mindske hindringerne for samarbejdet om civilretlige spørgsmål og dermed forbedre det indre markeds funktion.

Finansieringsrammen for programmet er på 109,3 mio. EUR for perioden 2007 til 2013.

Sjette møde i Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland

Rådet vedtog den kommenterede dagsorden for det kommende sjette møde i Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland (retlige og indre anliggender), der skal afholdes den 23.-24. april 2007 i Moskva.

Det Europæiske Grænseagenturs arbejdsprogram for 2007

Rådet noterede sig arbejdsprogrammet for 2007 for Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex).

Det Europæiske Grænseagentur samordner det operative samarbejde mellem medlemsstaterne hvad angår forvaltning af EU's ydre grænser, bistår medlemsstaterne med at uddanne nationale grænsevagter og herunder indføre fælles uddannelsesstandarder, udfører risikoanalyser, følger udviklingen inden for forskning, der er relevant for kontrol og overvågning af de ydre grænser, bistår medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser samt yder medlemsstaterne den nødvendige støtte i forbindelse med tilrettelæggelsen af fælles tilbagesendesaktioner.

Præjudicielle afgørelser inden for området for frihed, sikkerhed og retfærdighed

Rådet godkendte, at der sendes en skrivelse til EF-Domstolen med bemærkninger vedrørende behandlingen af præjudicielle spørgsmål inden for området for frihed, sikkerhed og retfærdighed (7646/07).

Forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter

Rådet bekræftede den enighed, det var nået frem til på samlingen den 1.-2. juni 2006 om det ændrede forslag til forordning om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager; ved denne forordning ophæves Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000.

Den fælles holdning vil blive vedtaget, når teksten er gennemgået af jurist-lingvisterne.

Forslaget har til formål at få fremsendelse og forkyndelse af denne type dokumenter til at fungere endnu bedre og hurtigere mellem medlemsstaterne, at forenkle anvendelsen af visse af forordningens bestemmelser og at forbedre retssikkerheden for rekvirenten og adressaten.

"ROME II"-forordningen

Som led i den fælles beslutningsprocedure vedtog Rådet ikke at godkende alle Europa-Parlamentets ændringer, der blev vedtaget ved andenbehandlingen¹, vedrørende et forslag til forordning om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen). I overensstemmelse med EF-traktaten og i forståelse med Europa-Parlamentet vedtog Rådet derfor at indkalde Forligsudvalget.

BEKÆMPELSE AF TERRORISME

Informationsudveksling om udvisning af tredjelandstatsborgere

Rådet vedtog følgende resolution:

¹ 5516/07.

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

- 1) Den Europæiske Unions handlingsplan til bekæmpelse af terrorisme som ændret og godkendt af De Faste Repræsentanternes Komité den 16. februar 2006, særlig punkt 3.1.12, hvori Rådet opfordres til at udvikle en fælles strategi for informationsudveksling om deportation og udvisning i forbindelse med terrorisme;
- 2) Den Europæiske Unions handlingsplan til bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister, særlig opgaven i foranstaltning 36;

HAR VEDTAGET FØLGENDE RESOLUTION:

1. Når de kompetente (forvaltnings- eller rets-)myndigheder i en medlemsstat har besluttet at udvise en tredjelandsstatsborger fra dens område på grund af adfærd, der har forbindelse til terrorvirksomhed, eller som udgør en eksplicit og overlagt opildning til diskrimination, had eller vold mod en bestemt person eller gruppe af personer, underretter de i overensstemmelse med deres nationale lovgivning hurtigst muligt de kompetente tjenester i de andre medlemsstater. Informationsudvekslingen fungerer som advarselssystem. De andre medlemsstater beslutter selv, hvordan de vil anvende de oplysninger, der er givet, på grundlag af de relevante nationale retsregler og procedurer.
2. Med henblik herpå benytter medlemsstatens kompetente tjenester forbindelseskontorerne sikrede netværk.

3. Denne procedure anvendes, når den kompetente myndighed har besluttet, at en tredjelandsstatsborger, jf. punkt. 1, skal udvises fra området. I henhold til denne resolution sendes der også en halvårlig oversigt.
4. Denne resolution indfører ingen krav om harmonisering af kriterierne for udvisning af personer fra en EU-medlemsstats område.

Den berører ikke det skøn, som de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder kan udøve med hensyn til at give eller nægte en udlænding tilladelse til midlertidigt eller varigt ophold på deres område.

Underretningen, jf. punkt 1, berører ikke anvendelsen af bestemmelserne i artikel 96, stk. 3, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985.

5. Et år efter vedtagelsen af denne resolution vurderer Rådet resultaterne med gennemførelsen. Vurderingen vil udelukkende fokusere på det kvantitative aspekt af informationsudvekslingen, og i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen bliver der ikke adgang til individuelle oplysninger på navn."

Rådets anbefalinger til medlemsstaterne

Rådet godkendte sammenfatningen af opfølgingsrapporten om gennemførelsen af EU-Rådets anbefalinger om antiterrorforanstaltninger i medlemsstaterne (5356/2/07).

Opfølgingsrapporten om gennemførelsen af EU-Rådets anbefalinger om antiterrorforanstaltninger i medlemsstaterne

- beskriver grundlag og metode for gennemførelsesproceduren
- redegør for de vigtigste resultater og konklusioner af gennemførelsen
- indeholder nogle forslag til opfølgningen af evalueringerne, der er uafhængige af en orientering om anden runde.

Et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

- DER HENVISER TIL Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. juni 2004, hvori Kommissionen anmodes om at udarbejde en overordnet strategi med henblik på udvidet beskyttelse af kritiske infrastrukturer,
- DER HENVISER TIL Kommissionens meddelelse af 22. oktober 2004 om beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme,
- DER HENVISER TIL Det Europæiske Råds konklusioner af 16.-17. december 2004, hvori det blev noteret, at Kommissionen agter at foreslå et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur,
- DER HENVISER TIL hasteerklæringen fra RIA-Rådet af 13. juli 2005 om EU's reaktion på bombesprængningerne i London, der bekræftede ønsket om at få vedtaget et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur inden udgangen af 2005,
- DER HENVISER TIL Europa-Parlamentets henstilling af 7. juni 2005 om beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme,

- DER HENVISER TIL Kommissionens grønbog af 17. november 2005 og efterfølgende konsultationer om et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur,
 - DER HENVISER TIL Rådets konklusioner af 1.-2. december 2005 om principperne for et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur,
 - DER HENVISER TIL meddelelsen fra Kommissionen om et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur og Kommissionens forslag til Rådets direktiv om indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den,
1. understreger, at medlemsstaterne har det endelige ansvar for forvaltningen af ordninger til beskyttelse af kritiske infrastrukturer inden for deres nationale grænser. Rådet gentager samtidig, at en indsats på fællesskabsplan (EF) vil tilføre ekstra værdi ved at støtte og supplere medlemsstaternes aktiviteter, samtidig med at nærhedsprincippet respekteres, og under behørig hensyntagen til de tilgængelige budgetressourcer som defineret i den finansielle ramme for 2007-2013. Medlemsstaternes ansvar omfatter under behørig hensyntagen til gældende fællesskabskompetencer risikoanalyse og trusselvurdering i forbindelse med europæisk kritisk infrastruktur på deres område, forbindelserne med infrastrukturens ejere/operatører og udveksling af kortfattede oplysninger med Kommissionen,
 2. hilser Kommissionens bestræbelser på at udvikle en europæisk procedure til indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den velkommen. Proceduren bør bygge på passende definitioner og tage hensyn til såvel overordnede som sektorbaserede kriterier, så indsatsen kan koncentreres om de skader på eller ødelæggelser af infrastruktur, som ville få kritiske konsekvenser. Rådet mener især, at fastlæggelsen af en sådan procedure under behørig hensyntagen til medlemsstaternes og Fællesskabets kompetencer vil kunne tilføre ekstra nytteværdi,

3. ejerne/operatørerne af europæisk kritisk infrastruktur, herunder den private sektor, skal involveres aktivt. De bør på forskellige måder, herunder ved frivillige foranstaltninger, træffe passende foranstaltninger til beskyttelse af deres infrastrukturer. Disse foranstaltninger kan være sikkerhedsplaner og sikkerhedsforbindelsesofficerer. Omkostningerne for de ejere og operatører, der træffer sådanne foranstaltninger, bør være forholdsmæssigt afpassede og rimelige,
4. fremhæver, at der bør gøres størst mulig brug af henstillinger, informationsdeling og udveksling af bedste praksis på EF-plan med henblik på at fremme frivillige beskyttelsesforanstaltninger, der træffes af ejerne/operatørerne af de europæiske kritiske infrastrukturer. Rådet vil undersøge den ekstra nytteværdi af yderligere foranstaltninger med henblik på at sikre sikkerhedsstandarder i EU og sammenlignelige konkurrencevilkår overalt inden for EU. Rådet understreger, at alle rammer må være klare og konsekvente; overlapninger eller modsigelser mellem forskellige foranstaltninger, retsakter eller bestemmelser må undgås,
5. støtter udarbejdelsen af en handlingsplan for gennemførelsen af et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur. Medlemsstaterne skal inddrages fuldt ud i denne proces. Samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne bør være gennemsigtigt, især i den forberedende fase.
6. erklærer, at det har vist sig, at det er nyttigt med et samarbejde på EF-plan mellem medlemsstaternes kontaktpunkter for beskyttelse af kritisk infrastruktur, som Rådet tilsluttede sig i sine konklusioner af 1.-2. december 2005. Dette samarbejde bør styrkes ved at oprette en kontaktgruppe for beskyttelse af kritisk infrastruktur med henblik på at lette koordineringen og udvekslingen af oplysninger og bedste praksis under behørig hensyntagen til EF-institutionernes kompetencer i henhold til traktaterne,

7. der kan nedsættes ekspertgrupper på EU-plan af Kommissionen sammen med kontakt-gruppen for beskyttelse af kritisk infrastruktur, og de kan anvendes for at drage nytte af praktisk professionel ekspertise. Sådanne grupper bør have klare tids- og indholdsmæssige mandater. Deres rolle vil blive rådgivende, og de vil ikke gribe ind i de kompetencer og beslutningsbeføjelser, der ligger hos medlemsstaterne eller Rådet for Den Europæiske Union,
8. hvis det for gennemførelsen af et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur er nødvendigt at udveksle følsomme eller klassificerede oplysninger i en gruppe eller et organ, vil de bestemmelser, der er fastsat i de relevante sikkerhedsprocedurer og -forskrifter, nøje skulle overholdes,
9. tilskynder medlemsstaterne til at iværksætte enhver relevant indsats til beskyttelse af kritiske infrastrukturer. Rådet erkender, at medlemsstaternes eksisterende indsatser gennemføres på forskellige måder og vil være særlig opmærksom på spørgsmålet om, hvordan de fremtidige foranstaltninger til beskyttelse af europæiske kritiske infrastrukturer kan gøre det muligt at fortsætte denne tilgang med fælles regler. Medlemsstaterne kan beslutte sig for at tage imod Kommissionens tilbud om støtte og forskningsresultater, der har relevans for beskyttelsen af kritisk infrastruktur på EF-plan eller i medlemsstaterne,
10. anerkender den eksterne dimension af beskyttelsen af kritisk infrastruktur. EF-samarbejdet med tredjelande vil skulle respektere Rådets og Kommissionens kompetencer i henhold til traktaterne,
11. vil fortsætte sine drøftelser om Kommissionens meddelelse, herunder handlingsplanen, og Kommissionens forslag til direktiv i ovenstående konklusioners ånd."

EKSTERNE FORBINDELSER**Iran - gennemførelse af restriktive foranstaltninger**

Rådet vedtog en forordning med henblik på gennemførelsen af sin fælles holdning (2007/140/FUSP)¹ vedtaget sidste februar i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1737 (2006), der skal formå Iran til øjeblikkeligt at suspendere visse spredningsfølsomme nukleare aktiviteter (7642/1/07).

De restriktive foranstaltninger omfattede:

- et forbud mod levering af varer, teknologi eller teknisk eller finansiel bistand, der kan bidrage til berignings-, oparbejdnings- eller tungtvandsaktiviteter eller til udvikling af atomvåbenfremføringsmidler
- indefrysning af aktiver for personer og enheder, der er anført i UNSCR 1737 (2006), og som ifølge FN's Sikkerhedsråd eller Sanktionskomitéen er involveret i disse aktiviteter, og andre personer eller enheder, der har direkte tilknytning til eller yder støtte til Irans spredningsfølsomme nukleare aktiviteter eller til udvikling af atomvåbenfremføringsmidler.

Forordningen har til formål at gennemføre disse restriktive foranstaltninger, der er omfattet af EF-traktatens anvendelsesområde, navnlig for at sikre ensartet anvendelse af dem i alle medlemsstaterne.

Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sudan

Rådet vedtog en afgørelse om udnævnelse af Torben BRYLLE (Danmark) til Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sudan fra den 1. maj 2007. Mandatet for EU's særlige repræsentant for Sudan fremgår af fælles aktion 2007/108/FUSP².

Jf. erklæring S125/07 fra den højtstående repræsentant Javier Solana og pressemeddelelse 8623/07.

¹ EUT L 61 af 28.02.2007, s. 49.

² EUT L 46 af 16.2.2007, s. 63.

Euro-Middelhavs-aftalen mellem EU og Algeriet - EU's udvidelse

Rådet vedtog en afgørelse om undertegnelse og midlertidig anvendelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen med Algeriet for at tage hensyn til de ti nye medlemsstaters tiltrædelse af EU i maj 2004 (7335/07, 7812/07).

ALMINDELIGE ANLIGGENDER

Retten for EU-personalesager - procesreglement

Rådet godkendte med kvalificeret flertal procesreglementet for Retten for EU-personalesager, der blev oprettet ved Rådets afgørelse 2004/752/EF, Euratom af 2. november 2004¹ 7844/07).

ØKONOMI OG FINANS

Den Europæiske Investeringsfond - Fællesskabets deltagelse i kapitalforhøjelsen

Rådet vedtog en afgørelse om bevilling af 100 mio. EUR fra EU's almindelige budget med henblik på deltagelse i kapitalforhøjelsen i Den Europæiske Investeringsfond (EIF) (7537/07).

Fællesskabet vil tegne nye andele i EIF for 25 mio. EUR årligt gennem en fireårig periode fra 2007 til 2010 for at understøtte gennemførelsen af EU's Lissabon-strategi for fremme af vækst og beskæftigelse.

De stiftende medlemmer af EIF, der blev oprettet i 1994, omfatter Det Europæiske Fællesskab (repræsenteret af Kommissionen), Den Europæiske Investeringsbank og en række finansielle institutioner.

¹ EUT L 333 af 9.11.2004, s. 7.

HANDELSPOLITIK**Antidumping - Ukraine - ammoniumnitrat**

Rådet vedtog en forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (7984/07).

DET INDRE MARKED**Måleinstrumenter med indhold af kviksølv**

Rådet vedtog sin fælles holdning vedrørende et udkast til direktiv om ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF for så vidt angår restriktioner for markedsføringen af visse måleinstrumenter med indhold af kviksølv (5665/07).

Formålet med dette udkast til direktiv er at begrænse markedsføringen af kviksølvholdige måleinstrumenter ved ændring af direktiv 76/769/EØF. Ifølge Kommissionens forslag må metallisk kviksølv ikke markedsføres i lægetermometre (til anvendelse for forbrugere eller til professionel eller anden anvendelse) eller i andre måleinstrumenter, der er beregnet til salg til den brede offentlighed (f.eks. barometre, blodtryksmålere og andre termometre end lægetermometre).

Rådet fælles holdning betyder, at Kommissionens oprindelige forslag ændres på to væsentlige punkter. For det første indføres der en toårig overgangsperiode for barometre i stedet for en varig undtagelse, som Europa-Parlamentet havde foretrukket. For det andet mener Rådet, at et forbud også mod blodtryksmålere i sundhedssektoren måske er forhastet, da der for øjeblikket ikke findes oplysninger om pålidelige sikrere alternativer uden kviksølv. I den fælles holdning hedder det derfor, at Kommissionen bør undersøge de foreliggende alternativer.
